

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **F. Š.**

toho času ve Věznici Horní Slavkov

Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2018, o **invalidní důchod**,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2018, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 1. 2. 2018, č. j. R-1.2.2018-425/X, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Žalobce považuje za nesprávné posouzení stupně invalidity, neboť dle posudku o invaliditě vypracovaném lékařem ČSSZ Plzeň dne 16. 2. 2017, byl pokles pracovní neschopnosti navýšen o 10 %, celkově na hodnotu 45 %, přičemž žalobce tvrdí, že je k této hodnotě nutné přičíst pokles pracovní neschopnosti ve výši 5 % na poúrazovou kataraktu a slepotu pravého oka, která mu byla přiznána posudkem lékaře ČSSZ Plzeň ze dne 26. 3. 2018.
2. Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je její rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR s tím, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu a na výsledku dokazování.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 21. 2. 2017, č.j.X, byly námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 6. 10. 2016 zamítnuty a napadené rozhodnutí potvrzeno. Výše zmíněné rozhodnutí ČSSZ vychází mimo jiné z posudku o invaliditě ze dne 16. 2. 2017, kdy bylo zjištěno, že žalobce není invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), ani třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, ale je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Ve výše zmíněném posudkovém závěru je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., pol. 8, písm. f přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (monoparéza středně těžká, zachovány nekompletní senzorické funkce a neužitečné motorické funkce, svalová síla 3, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 - 35 %. Vzhledem k dělnické profesi zvolil lékař ČSSZ horní hranici procentního rozpětí, tj. 35 %, kterou pro onkologické a oční postižení dále navýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 %, celkově tak míra poklesu pracovní schopnosti činila 45 %.
4. Žalobce požádal dne 13. 11. 2017 o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
5. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 1. 2. 2018, č.j. R-1.2.2018-425/X, bylo rozhodnuto na základě posudku o invaliditě ze dne 3. 1. 2018, č.j. R-LPS/2017/3618-SO_CSSZ, tak, že se podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp nadále jedná o invaliditu prvního stupně. Ve výše zmíněném posudkovém závěru je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., pol. 8, písm. f přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % a vzhledem k dalšímu postižení (očnímu) se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %, tedy míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 %.

6. Proti označenému rozhodnutí ČSSZ ze dne 1. 2. 2018 podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9. 4. 2018, č. j. 600 120 1096/44091-HS, tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 1. 2. 2018, č.j. R-1.2.2018-425/X, se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem ČSSZ dne 26. 3. 2018, v jehož posudkovém závěru je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., pol. 8, písm. f přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % a vzhledem k dalšímu postižení se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %, tedy míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 %.
7. Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 6. 9. 2018, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 9. 4. 2018, byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil nejméně 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze spisu OSSZ Bruntál (Sokolov) a ze spisové a zdravotnické dokumentace v ní doložené. Komise MPSV vycházela z neurologického vyšetření MUDr. K. ze dne 29. 1. 1991, onkologického vyšetření MUDr. Š. ze dne 31. 7. 2015, onkologického vyšetření MUDr. F. ze dne 7. 6. 2017, očního vyšetření MUDr. L. ze dne 14. 8. 2017 a praktického lékaře MUDr. W. ze dne 30. 11. 2017. Žalobce nebyl jednání posudkové komise dne 6. 9. 2018 přítomen. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8 písm. f) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 35 %, přičemž tuto hranici posudková komise navýšila o 5 %, tj. na celkových 40 % pro stacionární pohybové omezení levé horní končetiny, kdy žalobce je na své postižení dlouhodobě adaptovaný a byl vhodně pracovně zařazen. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě dále v posudku uvádí, že další onemocnění – karcinom rektosigmoidea je dlouhodobě v remisi. Pro samotnou slepotu vpravo dochází k poklesu pracovní schopnosti o 20 % dle kap. VII, pol. 4 písm. a), což by nepodmiňovalo invaliditu v žádném stupni. Šedý zákal levého oka lze řešit operací. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě dále uvedla, že procentuální pokles pracovní schopnosti nelze počítat, je hodnocen podle nejzávažnějšího postižení, kdy procentuální pokles pracovní schopnosti může být navýšen pro další závažná onemocnění dle platné vyhlášky maximálně o 10 %. Žalobce je dle posudkové komise MPSV ČR v Ostravě schopen lehké fyzické práce, která nevyžaduje plné zapojení levé horní končetiny a je tedy schopen vykonávat svou původní profesi. Žalobce je schopen pracovního zařazení bez těžké fyzické zátěže, bez přenášení nadlimitních břemen, mimo riziko úrazu a nočních směn, mimo trvale nepříznivé klimatické podmínky, jako je např. práce v chladu, vlhku apod. a také je schopen rekvalifikace. Dosavadního zaměstnání prodávače by byl žalobce schopen jen v lehkém provozu za přísného dodržování uvedených podmínek. Posudková komise MPSV v Ostravě se po prostudování spisové

a podkladové dokumentace a na základě vlastních zjištění ztotožnila s posudky posudkových lékařů LPS OSSZ s LPS ČSSZ.

8. Žalobce se z jednání konaného dne 9. 10. 2018 omluvil s tím, že souhlasí, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
9. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byla vedle posudkové lékařky i lékařka z oboru neurologie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěr posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 % a je tedy invalidní v I. stupni. K námitce žalobce o možnosti sčítání procentuálního poklesu pracovní schopnosti, soud uvádí, že dle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. V daném případě má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8 písm. f) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, které dle Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě zapříčiňuje pokles pracovní schopnosti o 35 %, přičemž jej navýšila o 5 % na celkových 40 % pro stacionární pohybové omezení levé horní končetiny. K datu vydání napadeného rozhodnutí se tak u žalobce jednalo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
10. Podle ust. § 39 odst. 1 zdp, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

11. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 9.10.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně